

Trefuňk - Krajina zůstává

Trefuňk - Ein tschechischer Germanismus als dynamisches Moment der Verständigung, über geografische Landesgrenzen hinweg, welches durch die besondere, tschechisch-deutsche Konstellation der Künstlerinnen aus München weitere innergesellschaftliche Facetten abbildet: ob die eigene tschechische Identität, ein durch Tschechienreisen bereichertes Narrativ oder aber ein familiärer Bezug zum damaligen Sudetenland, eines ist allen Ansätzen gemein – jede der künstlerischen Umsetzungen trägt durch ein ganz persönliches Interesse zum Austausch der Kulturen bei. Innen- und Außenperspektiven treffen sich im Gespräch, akzentuieren und kontrastieren sich, verschmelzen und bilden einen roten Faden durch die Konzeption der Ausstellung. Gelebte Interkulturalität, die Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft in einem Jetzt verbindet, welches in Form von Installation, Objekt, Malerei und neue Medien ganz konkret greifbar wird.

Trefuňk – český germanismus jako dynamický moment porozumění, přesahující geografické hranice, zpodobňuje díky ony obzvláštní česko-německé konstelace zúčastněných umělkyň z Mnichova další vnitrosociální aspekty. Ať už se jedná o vlastní českou identitu, příběh obohacený cestou do Čech či rodinné kořeny v tehdejších Sudetách, jedno je všem přístupům společné – každá z oněch uměleckých realizací přispívá svou velmi osobní účastí k výměně kultur.

Interní a externí perspektivy se setkávají v konverzací, přizvukují si a kontrastují, splývají a vytvářejí společně vodítko koncepcí výstavy. Živoucí mezikulturnost, která spojuje minulost, přítomnost a budoucnost v jednom Ted', se stává hmatatelnou v podobě instalace, objektu, malby a nových médií.

Kathrin Herold Zeitstaub 2021

Menschen gehen, die Landschaft bleibt... mit allem, was man ihr anvertraut. Komprimierte Zeit, ein Sediment der Erinnerung. Menschen kehren zurück, Erde bricht auf, ein Dialog beginnt. Im Rahmen der Ausstellung „Trefuňk - Krajina zůstává“ erinnert sich die Kathrin Herold in Form zweier Plastiken an eine Reise, die sie 2006 mit ihren Großeltern und dem Vater in die ehemals sudetendeutsche Heimat unternommen hatte. Die Suche nach „zwei Gurkengläsern“, welche 1946 kurz vor der Flucht im heimischen Garten in einem kleinen Dorf nahe Troppau vergraben worden waren, führte schließlich zu einem Treffen der Kulturen. Zeitstaub, eingebettet in einen Gipskorpus, vermeintlich fest und doch in Bewegung. Schichten aus Erdpigmenten, die sich binden, verklumpen, aufbrechen oder von einem Luftzug davongetragen werden. Die tschechische Landschaft als Impuls deutsch-tschechischer Beziehungen. Kathrin Herold untersucht mit besonderem Fokus auf interdisziplinäre und interkulturelle Bezüge gesellschaftliche Wechselwirkungen durch Sound, Installation, Video und Fotografie. Als Künstlerin und Linguistin ist Kommunikation dabei ein wesentlicher Teil ihrer Arbeit, die sich dadurch definiert, nach außen hin starr wirkende Gegebenheiten zu durchleuchten und einen Blick auf deren Unterfläche zu erhaschen.

Kathrin Herold Časoprach 2021

Lidé odcházejí, krajina zůstává ... se vším co jí člověk svěří. Komprimovaný čas, usazená vzpomínka. Lidé se vrací, země se rozlomí, dialog začíná. V rámci výstavy „Trefuňk - Krajina zůstává“ vzpomíná Kathrin Herold ve formě dvou plastik na svou cestu do tehdejších Sudet, kterou roku 2006 podnikla se svými prarodiči a se svým otcem. Hledání „dvou láhví na okurky“, jenž byly roku 1946 krátce před útěkem z hranice zakopány na zahradě v jedné malé vesnici nedaleko Opavy, se nakonec vyvinulo na setkání kultur. Časoprach, uložen v sádrovém tělese, zdánlivě tuhý ale přece v pohybu. Vrstvy zemních pigmentů, jenž se poji, zhrudkovatí, drolí se na povrchu nebo se nechají unést větrem. Česká krajina jako impuls německo-českých vztahů. Se zvláštním zaměřením na interdisciplinární a mezikulturní reference zkoumá Kathrin Herold sociální interakce prostřednictvím zvuku, instalace, videa a fotografie. Komunikace tvoří pro umělkyni a lingvistku podstatnou součást její práce. Soustředice se na objasňování podmínek, jenž se vnějšímu světu zdají rigidní, zachycuje pohled na rubovou stranu jejich povrchu.

Nena Čermák

Was, wenn es den perfekten Ort gäbe? Einen Ort, an dem Gleichheit, soziale Gerechtigkeit und Frieden herrschen würden? Nena Čermák bietet einen zukunftsorientierten Ausweg. Als Mittel der Rettung generiert sie ihren eigenen Kosmos. Der Name COSMILUTION ist eine Synthese aus den Worten „Kosmos“, „I“ und den Begriffen Evolution, Revolution, Emancipation und Solution zusammen. Neue artenübergreifende Fortpflanzung zwischen Mensch, Tier, Maschine und Pflanze ermöglichen absolute Diversität und ein ruhiges Leben. Gemeinsamkeit ist der Antrieb von allen. Die Natur ist unbelastet. Aus Revolution entsteht Evolution auf allen Ebenen, Emanzipation ist die Lösung. Nena Čermák spielt eine Fantastik durch, inszeniert einen fortschrittlichen Gegenentwurf zum Bestehenden, in dem es darum geht, Identitätsproblematik, sich auflösende Geschlechterrollen und Lebensmodelle des Menschen zu verdeutlichen. Auch angesichts ihrer tschechischen Wurzeln und einschneidender Erlebnisse setzt sich Nena Čermák mit Identität auseinander und versucht, Zusammenhalt und Akzeptanz herzustellen. Sie lebt und arbeitet mit ihren beiden Kindern in München, die durch den tschechischen Vater und die Großmutter wieder mehr Tscheche und Tschechin sind als sie selbst.

Neny Čermák

Co kdyby existovalo ono perfektní místo? Místo, na kterém by zavládala rovnoprávnost, sociální spravedlnost a mír? Nena Čermák nabízí jedno budoucí východisko. Jako prostředek k záchraně generuje svůj vlastní kosmos. Název COSMILUTION je syntézou slov „kosmos“, anglického „I“ a pojmů jako evoluce, revoluce, emancipace a řešení. Nové, druhově přesahující rozmnožování mezi člověkem, zvířetem, strojem a rostlinou umožní absolutní rozmanitost a pokojný život. Pospolitost je impulsem pro všechny. Příroda není zatěžována. Z revoluce vznikne evoluce na všech úrovních, řešením je emancipace. Nena Čermák fantaziruje a inscenuje pokrokový protinávrh k nynější situaci, jehož cílem je upozornit na současné problémy jako hledání identity, mizející role pohlaví a zaběhnuté životní modely. Vzhledem ke svým českým kořenům a rozhodujícím životním zkušenosten se Nena Čermák ve své tvorbě zabývá identitou a pokouší se vytvořit solidaritu a toleranci. Žije a pracuje se svými dvěma dětmi v Mnichově, které jsou díky svému českému otci a české babičce zase o něco více Čech a Češka než ona sama.

Lucie Vyhňálková

Fragilität, Beziehungen, Spannung ... die Erinnerung formt meine Wahrnehmung, die Landschaft beeinflusst meine Erinnerungen ... Beziehung zum Ort, Beziehungen zwischen Menschen ... Zugehörigkeit, Differenzierung, System ... Spannung ... die kleinste Differenz verursacht eine Schwankung in der Spannung ... der kleinste Eingriff wirkt auf die Stabilität der Gesamtheit ... Fragilität, Verletzlichkeit ... Zusammenspiel und Unentbehrlichkeit einzelner Komponenten in einem System ... System formt Gesellschaft

Die Autorin stammt aus schlesisch Opava und lebt schon seit längerem in Deutschland. Ihr Herkunftsland, dessen Landschaft, Kultur und Gesellschaft nimmt sie wahr als eine Gesamtheit von gegenseitigen Beziehungen in Raum und Zeit. Beziehungen als kontinuierliche Spannung zwischen einzelnen Komponenten des Ganzen. Systeme bedingen sich. Ein kleines Land im Herzen Europas, Teil des Kontinents, des Planeten, des Universums, Teil der Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft. Die Beziehungen, oder Spannung, entscheiden über der Stabilität und Existenz der Gesamtheit.

Lucie Vyhňálková

... křehkost, vztahy, napětí ... vzpomínka utváří mé vnímání, krajina objímá mé vzpomínky ... vztah k místu, vztahy mezi lidmi ... sounáležitost, rozdílnost, systém ... napětí ... ta nejmenší odchylnost způsobí výkyv v napětí ... ten nejmenší zásah působí na stabilitu celku ... křehkost, zranitelnost ... nepostradatelnost jednotlivých komponentů v systému ... systém tvoří společnost

Autorka původem z Opavy žije již delší dobu v Německu. Svou rodnou zemi, její krajinu, kulturu a společnost vnímá jako celek vzájemných vztahů v čase a v prostoru. Vztahy jako souvislé napětí mezi jednotlivými komponenty systému. Systémy se podmiňují. Malá země v srdci Evropy, součást kontinentu, planety, vesmíru, součást minulosti, současnosti a budoucnosti. Vztahy, neboli napětí, rozhodují o stabilitě a existenci celku.

Sabrina Grünauer Getriebe, 2019, und Lisette Wild, 2018

Durch den dunklen tschechischen Wald, über Grenzen, die keine mehr waren. Und inzwischen hab´ ich was Neues oder Altes entdeckt. Oder bin bei mir selber.

Die Arbeiten der Künstlerin Sabrina Grünauer sind Elemente einer Werkserie, die sich mit Materialsammlungen, Umformungen, materialen Narrativen und den damit einhergehenden Kontextverschiebungen in eigens inszenierten Szenografien beschäftigt.Identitytäten und Geschichten alltäglicher Objekte, Reste eines Vorganges oder einer Erfahrung und die damit einhergehenden inhärenten Assoziationen werden fragmentiert, deformiert, adaptiert, befragt, neu verbunden, deplatziert, umgemodelt und umgeweiht. „Getriebe“, 2019, ist eine Umformung des Getriebeteils eines Motorrades. Die schützende Aluminium-Hülle, Fragment einer Reise durch Tschechien, strukturiert den Raum – Sand, Metallabrieb, Salz, Zucker, Gesteinssediment als Relikte der Landschaft. Die in Golddraht gewickelten Binnenformen der Maschine speichern Spuren der Zeit; verwickeln funktionale Teile wie Dichtungen, Zylinder, Kurbelwellen und Zahnriemen. Den Kreislauf des laufenden Getriebes unterbindet die Klosterarbeit in ihrer zeitlichen Ausdehnung und reformuliert diesen als planetarische Karte.

„Lisette Wild“, 2018, Erzählerin der Hausmärchen der Gebrüder Grimm, verwandelt Gold zu Stroh in einem Geflecht der Andeutung. Eine Schreibmaschine bildet den Rahmen, das anachronistische, von Hand betriebene Relikt einer anderen Zeit. Sie spinnt Fäden als Handlungsstränge einer Geschichte, verbildlicht eine stofflich fühlbare Vorlage von Erfahrungen des Wachstums und der Zeit in Muster und Struktur. Zeit, Reise, Beziehungen als grundlegende Themen in ihrer poetischen Dekonstruktion der Erzählungen von Welt erscheinen als veränderbare Konstitute des Daseins.

Sabrina Grünauer Soukolí, 2019, a Lisette Wild, 2018

Skrze ten temný český les přes hranice, které už dávno žádnými hranicemi nebyly. A mezitím jsem objevila něco nového nebo starého.Nebo jsem sama sebou.

Díla umělkyně Sabriny Grünauer jsou součástí řady prací, které se zabývají sbírkami materiálů, jejich transformacemi, příběhy a s nimi souvisejícími posuny v kontextu speciálně inscenovaných scénografií.Identity a příběhy každodenních objektů, pozůstatky jednoho procesu nebo jedné vzpomínky a s nimi sovisějící inherentní asociace se roztříšťují, deformují, přizpůsobují, zpochybňují, znovu propojují, přemísťují, nově modelují a nově zasvěcují. „Soukolí“, 2019, je modifikací převodové části motocyklu. Ochranný hliníkový plášť, fragment z cesty po Čechách, člení prostor - pisek, kovové zbytky, sůl, cukr a skalní sediment tvoří pozůstatky krajiny. Vnitřní formy stroje omotané zlatým drátem uchovávají stopy času zaplétající funkční součásti, jako jsou těsnění, válce, klikové hřídele a ozubené řemeny. Cyklus hnacího ústrojí přeruší klášterní práce ve své časové expanzi a přeformuluje jej v planetární mapu.

„Lisette Wild“, 2018, vypravěčka pohádek bratří Grimmů, proměňuje zlato ve slámu spleti náznaků. Psací stroj tvoří rám, anachronickou, ručně ovládanou relikvii jiné doby. Sprádá dějové linie příběhu, zhmotňuje materiální předlohu empirie vývoje a času ve vzorcích a strukturách. Čas, cestování a vztahy jako stěžejní témata v jejich poetické dekonstrukci příběhů světa, se jeví jako proměnlivé konstitute existence.